

عنوان مقاله:

قانون تشدید مجازات ارتشا و اختلاس و کلاهبرداری

محل انتشار:

فصلنامه تبصره، دوره 1، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسنده:

صبا افراز - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ارتشا چیست؟ بهطور کلی در اصطلاح حقوقی رشوه دادن را رشاء و رشوه گرفتن را ارتشاء مینامند و به فردی که اقدام به گرفتن رشوه میکند، مرتشی و فرد رشوه دهنده را راشی میگویند. از نظر لغت در فرهنگ فارسی رشوه ستدن، رشوت ستاندن، رشوه گرفتن، رشوه خوردن و لغت انگلیسی آن receiving a bribe می باشد. جرم ارتشاء به معنای اخذ مال یا سند تسلیم وجه یا مال به ماموران دولت یا کارکنان شاغل در نهادهای عمومی یا سایر افراد مذکور در قانون برای انجام یا عدم انجام وظایف سازمان محل اشتغال آنها می باشد. با نگاهی به تاریخ حقوق ایران متوجه میشویم که ممنوعیت رشا و ارتشاء از پیش از دوران مدرن و پس از آن بوده است. در دوران مدرن این ممنوعیت از حقوق اروپایی به نظام حقوقی ایران راه پیدا کرد. برای اولین بار در دوره ناصرالدین شاه قاجار "هرکس هزار دینار رشوه میگرفت خیانتکار و خائن به دولت و سلطنت بود". مجازاتی که در این دوره از سلطنت برای آن در نظر گرفته می شد اعدام بود (امین، ۷۷۶: ۱۳۸۶ پس از آن، رشا و ارتشاء در مواد ۱۵۹ تا ۱۶۶ قانون جزای عرفی مصوب ۱۳۳۵ قمری و در مواد ۱۳۹ تا ۱۴۸ قانون مجازات عمومی ۱۳۰۴ هجری شمسی محسوب شده بود. بعد از آن در ۱۳۵۷ در زمان انقلاب اسلامی، دو متن قانونی دیگر نیز در این زمینه تصویب شدند: یکی قانون ارتشاء مصوب ۱۳۰۷ و دیگری ماده واحده متمم دیوان جزای عمال دولت مصوب ۱۳۰۸ پس از انقلاب، مقررات رشا و ارتشاء نخست در مواد ۶۵ تا ۷۰ قانون تعزیرات ۱۳۶۲ پیشبینی شده بودند و این مواد به موجب ماده ۳ قانون تشدید مجازات مرتکبین اختلاس و ارتشاء و کلاهبرداری ۱۳۶۷ و ماده ۵۹۲ ق.م.ا ۱۳۷۵ منسوخ گردیدند و هم اکنون این مواد در این زمینه لازمالاجراء هستند. باید توجه داشت که ماده ۱۱۸ قانون مجازات جرائم نیروهای مسلح ناظر بر ارتکاب ارتشاء نظامیان است. البته «قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد مصوب ۱۳۹۰» در این زمینه نباید از نظر دور داشت.

کلمات کلیدی:

قانون، ارتشا، اختلاس، کلاهبرداری، مجازات، حبس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1847098>

